



Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XXIV. S. Haimerani monasterium, in vrbe Ratisbonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPVT XXIV.

S. Haimerani monasterium, in vrbe Ratisbonensi.

640.

Cerca annum Christi 640. *Haimeranus* Pictorum in Gallia fuit Episcopus: qui relicto Pictauensi Episcopatu, tempore Constantini tertij, Ratisbonam venit, ut ibi populum in Catholica fide, nuper à S. Ruperto institutum confirmaret, ac magis instrueret, sub Theodone quinto, Bauariæ Duce, qui eum benignè suscepit, & Episcopum Ratisbonensem constituit. Huic Theodoni filia fuit *Huta* quam *Sigibaldus* vir nobilis compresserat: intumescente verò vtero, huius flagitij culpam in S. Haimeranum (qui tunc in itinere erat, Romam versus) absentem transfecti Laudebertus autem frater pueræ, rei indignitate commotus, sanctum Haimeranum insequitur, & comprehensum in pago *Helfendorf*, in superiori Bauaria circa monachium, in frusta articulati dissecari iubet. Membra verò dissecta nauiculæ imposita, aduerso Danubio sunt Ratisbonam translata, ibidem sepeliuntur in facello S. Georgij extra urbis mœnia, præsente Theodone Duce, anno 652. Theodo igitur, ut mortanti Pontificis, cuius innocentia miraculo patefacta est, expiaretur, *Hutam* filiam in Italiam relegat, Landobertus fit profugus, &c.

gus, & in exilio perit, Iste Theodo monasterij S. Haimerani primus fundator anno 696. exstitit.

Sequenti anno, scilicet 697. *Appollonius* primus huius monasterij Abbas præficitur. Erat tum idem monasterium vix Capella monachorum, sed postea per *Simpertum* Episcopum Ratisbonensem, iussu Caroli magni, fuit magnificè inchoatum & perfectum. De licentia Tassilonis, Ducis Bauariæ, aliquæ prœdiorum traditiones casæ constructæ, in honorem S. Petri & Haimerani sunt factæ; inter alias una, anno Ducatus eius XIII. Ex quo constat Ecclesiam fuisse ante Carolum Magnum Imp. constructam.

Anno Domini 732. Bonifacius Moguntinus Archiepiscopus *Gaubaldum* Episcopum Ratisbonensem constituit, qui primus in ordine fuit eorum, qui istam cathedram & ordinariam Episcoporum successionem inchoarunt. Nam ante hunc fuere Episcopi tantum aduentitijs. Sub hoc Gaubaldo S. Haimeranus est translatus.

Anno 752. Simpertus Ratisbonensis Episcopus monasterium S. Haimerani, iussu & sumptibus Caroli Magni Imperatoris, magnificè (ut dictum est) ædificare incepit; sequenti anno S. Bonifacius martyrium subiit apud Frisones.

In hoc S. Haimerani monasterio sepulti sunt quam plures sancti & celebres viri, inter quos est S. Haimeranus, deinde S. Dionysius, ut volunt, Araopagita, qui ynà cum Rustico & Eleutherio, consortibus suis, sub Domitiano & Sisinnio Fescennino, Praefecto apud urbem Parisiorum Galliae clarissimam, Martyrio coronatus est. Huius sanctissimi Martyris reliquie per Arnolphum Imperatorem ex Gallia, ynà cum pretiosissimo Euangeliorum codice, quem Carolus Rex Franciarum, postea Imperator dictus Caluus, fieri iusserat, ad monasterium S. Haimerani translatæ sunt anno 900, pridie Decembris.

Sanctus denique Wolfgangus, Ratisbonensis Episcopus, in monasterio S. Haimerani corporaliter requiescit.

Arnolphus item Imperator, Carolomanni Regis bauariæ apud Otingam sepulti, ex illustri femina filius, non tamen legitimus, in hoc monasterio humatus est in choro; pariterq; huius filius Ludouicus Rex Romanorum. Hemma præterea Regina, Ludouici Regis bauariæ filij Ludouici Pij vxor in Ecclesia S. Haimerani post altare S. Achatij requiescit. De qua re magna est contentio inter Haimeranos & momales Superioris Monasterij, que asserunt fundatricem in suo templo sepultam, eiusque mausoleum ostendunt, & nituntur diplomate Caroli Imperatoris Crassi, filij fundatricis. Econtra Hermannus Contraetus vetus Historicus sic loquitur: Anno Do-

mini

Pars altera
illi quiarum
quiectit in
S. Dionysij
monasterio,
in Francia,

mini 876. Hemma Regina Ratisbonæ obiit, & in
Basilica S. Emerani sepulta est. Sed utrumque
potest verum esse, ut primo apud S. Emeranum
sepulta, postea ad Monasterium Superius,
locum nouæ suæ plantationis sit translata;
quod saepe contingit. Et putat Auentinus lib.
4. mausoleum, quod apud S. Emeranum o-
stenditur, non esse Hemmæ, sed potius Huta
Augustæ, uxoris Arnolphi Imperatoris.

Henricus primus Bauariæ Dux, ex gente
Saxonum, frater Ottonis magni Imperato-
ris, dicitur quoque in hoc monasterio huma-
tus, sed quo in loco, non constat, Auentinus in
Annalibus, Huius filius Henricus Bauariae Dux
secundus, cognomento Rixosus, in monasterio S.
Haimerani, in sinistro latere, prope chorum hu-
matus est. E regione huius Henrici, Ducis Ba-
uariæ, patris Henrici sancti Imperatoris, ho-
die cernitur sepulchrum Arnoldi, Ducis Ba-
uariæ, cognomento Malii.

In hoc monasterio sepultus est etiam B.
Rainoldus, eiusdem monasterij Abbas, S. Vvolf-
gangi patruelis, quem S. Vvolfgangus è Tre-
uerensi vocavit cœnobio, & S. Emerani pri-
mo Præpositum, deinde Abbatem constituit
anno 975.

Aedificauit hic Rainoldus cryptam sui no-
minis, in qua sibi sepulcrum designauit, quam
S. Vvolfgangus dedicauit. In qua crypta iux-
ta aram S. Gregorij, & omnium Confessorum,
humatus est cum hoc disticho:

Obiit anno
1001.

G 5

Signis

*Signis clarescit pius hic Rainoldus humatus,
Cælo fulgescit cœlestibus associatus.*

Obiit anno M. I. X V. Kalendas Iulij.

Clæruit miraculis quām plurimis, vt patet
ipsius historiam legenti. Huius Rainoldi
temporibus puella quædam, filia Regis Fran-
ciæ, Aurelia nomine, ad vitandum mariti
commercium profuga, venit ad monasteri-
um S. Haimerani: quam S. Vvolfgangus col-
locavit in solitudine, quæ nunc vocatur Sa-
cellum S. Andreæ, iuxta urbis Ratibonensis
mœnia, vbi in vigilijs & orationibus 52. an-
nis deuotissimè vixit, & anno 1027. Idibus
Octobris obiit, & in ambitu monasterij S.
Haimerani sepulta iacet, ad partem Austra-
lem, habens in superiori marmore hoc disti-
chon:

*Hic pia florescit Aurelia virgo sepulta,
Quæ pœnas nescit, cœli dulcedine fulta.*

In Australi ambitus plaga beatæ memorie
Adalbertus, huius monasterij Abbas sepultus,
requiescit intra cancellos ferreos, cuius mau-
seolo inscripta hæc carmina:

*Floruit hic signis Abbas Albertus opimus,
Illijs precibus Iesu Rex parce redemptis.*

Obiit anno 1177.

Vixit sub Friderico primo, Imperatore
Romano. Inuentum est corpus Hemma Regi-

næ, vxo-

æ, vxoris Ludouici, Regis Bauariæ, inter rui-
nas murorum ex incendio anno Domini 1163.
collapsorum. Præter has celebres personas,
in monasterio S. Haimerani requiescunt 18.
Episcopi Ratisbonenses. Sic ferè Viguleus
Hundius in Metropolis sua Salisburgensi.

CAPVT XXV.

Regni Francie cœnobia varia.

Mollispeci cœnobium Abbatiale apud
Bituriges, vulgò *Meobec en Berrij*, Da-
gobertus I. Galliæ Rex excitauit:
exstatque diploma apud Renatum Choppī-
num lib. 2. Monasticōn, tit. 2. Ego Dagobertus
filius Clotharij Regis, filij Chilperici, filij Clothar-
ij &c. Dæum anno Salutis 642.

Insulae Barbaræ Abbatiam apud Lugdunum
si non fundauit, certè instaurauit omnino
ruinosam Carolus Magnus Imperator: ut in
Historia Lugdunensi lib. 2. cap. 106. legi-
tur.

642.

Monasterium S. Michaëlis ad Erenum in-
straurauit Guilielmus Aquitaniæ Dux, Caput
stupeum nuncupatus.

Cormeriacum in D. Turonensi fundauit Ca-
rolus Magnus ac dotauit ex templi Martinia-
ni prædijs, agente in primus Iterio primo il-
lius loci Abbate.

In vr-